

Oponentský posudek na bakalářský koncert a bakalářskou práci Zdeňka Häckla

Bakalářská práce Zdeňka Häckla je skvěle pojaté pojednání o historii krematorií v Evropě s detailním zaměřením na krematorium v Pardubicích. Svým rozsahem i hloubkou zpracování výrazně přesahuje standard stanovený pro práce na této úrovni a je v ní jasně patrný Zdeňkův osobní vklad.

Za nejcennější považuji části práce vycházející z rozhovorů se staršími, často již vysloužilými, členy hudebního souboru pardubického krematoria. Díky tomu, že Zdeněk neváhal a s těmito pamětníky vešel do osobního kontaktu, dostala se do jeho bakalářské práce celá řada informací, které nejsou jinde dohledatelné a spolu s vypravěči by dříve či později ze světa navždy zmizely. Tím se z jeho bakalářské práce stává jedinečný počín.

Práci bych rád doporučil pozornosti Nakladatelství Akademie múzických umění v Praze a rozhodně by ji mělo ocenit a do svých archivů zařadit též město Pardubice. Pro tyto účely by ji bylo vhodné stylisticky pročistit. Z textu vystupují některé archaizující výrazy a obraty, patrně pozůstatky původních rozhovorů. Vzhledem k tomu, že rozhovory nejsou ponechány v jejich autentické podobě, doporučoval bych jejich úplné přepsání do soudobého jazyka, aby byla práce stylisticky vyrovnanější. Bylo by též vhodné doplnit vysvětlivky některých méně známých zkratk a zejména systematizovat užití zkratk LŠU a ZUŠ dle jejich dobového výskytu. (např. na str. 21 v odstavci o Jaroslavu Lautnerovi se praví, že „Jako ředitel ZUŠ se zasloužil roku 1960 o vybavení školní budovy v Havlíčkově ulici a o vznik druhé ZUŠ v Polabinách.“)

Celkově hodnotím bakalářskou práci Zdeňka Häckla velice vysoko jak pro její originální výběr tématu, tak pro výborné zpracování.

Bohužel jsem neměl možnost se dostavit na bakalářský koncert Zdeňka Häckla 13. března 2018 a hodnotím tedy podle zvukového záznamu koncertu, za jehož pořízení a zprostředkování velmi děkuji Martinu Stupkovi.

Tak jako bakalářská práce, bylo i Zdeňkovo koncertní vystoupení připraveno velmi svědomitě. Za nejzdařilejší považuji provedení Ravelovy rapsodie Tzigane. Zdeněk výborně vystavěl úvodní sólovou kadenci, ukázal v ní mnoho krásných barev a citlivou práci s časem. Také druhá část kompozice, ve které ke klavíru zasedla doc. Ludmila Čermáková, vyšla až na drobná selhání v pizzicatu výborně. Zdeněk v ní zúročil ostrou artikulaci, zřetelnost technických pasáží i sílu tónu, která je v této skladbě nepochybně zapotřebí.

Za velmi solidní považuji také provedení Bachovy partity d moll. Kromě úvodní Allemandy, která na mě působila příliš zatěžkaně a poněkud neplynule, se ztotožňuji s výběrem temp i s celkovým estetickým pojetím. Slabší byly části obsahující trojzvuky a čtyřzvuky, tedy Sarabanda a Ciaccona. Zdeňkovy akordy byly poněkud tužší a nedařilo se mu dostatečně hbitě přizpůsobovat tlak smyčce, který jednotlivé struny unesou. Tón jeho houslí se v důsledku toho místy propadal a intonačně kolísal.

Podobnými ryze houslistickými nedostatky byly poznamenány i dvě skladby období klasicismu, a sice Mozartova sonáta e moll KV304 a Beethovenova sonáta op.12, č.1, D dur. Jejich jinak opět výrazově i stylově velice působivé a zdařilé provedení snižovala nedostatečná flexibilita střídavě v obou rukou. Zejména ve vypjatějších pasážích se vytrácelo vibráto, tón intonačně i barevně kolísal.

Velmi bych Zdeňkovi přál, aby byl přijat do magisterského studia a dostal tak šanci posunout svůj houslový projev z instrumentálního hlediska o stupeň výš. Z jeho hry je cítit inteligence, jasný záměr, cit pro styl i schopnost dramatického vyjádření a je nesporné, že díky své pili a zodpovědnému přístupu by Zdeněk Häckl další dva roky studia dokonale zužitkoval.

K jeho Bakalářskému koncertu i k jeho práci mu gratuluji.

Doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnocení A-B.

MgA. Štěpán Ježek